

בראתי יצר הרע ובראתי

תורה תבלין

A Torah Tavlin Publication
34 Mariner Way Monsey, NY 10952

שבת קודש פרשת תצוה - שושן פורים
Shabbos Parshas Tetzaveh - Shushan Purim
טו אדר תשס"א - March 10, 2001

לכל זמן ועת.....(Monsey, NY)

הדלקת נרות - 5: 38 שקיעה/יום השבת - 5: 57
זמן קריאת שמע/מ"א - 8: 37 צאת הכוכבים/מעריב - 6: 47
זמן קריאת שמע/גרי"א - 9: 13 לשיטת רבינו תם - 7: 09

מדעת עליון

ואתה תצוה את בניי שמן זית זך כתית למאור להעלות נר תמיד וגו' (כז-כ)
במדרש רבות אמרו בפי נשא, כי המנורה מרמז לכתר שם טוב, כי שם טוב
הוא אל מי שהוא בעל מצוה, וזהו המנורה כי "נר מצוה ותורה אור" (משלי ו),
ולפיכך המנורה היא מורה על כתר שם טוב. ואתי שפיר מה שנאמר "וכתר שם
טוב עולה על גביהן" (אבות ד), כי המנורה ג"כ היא על כל אלו שלשה כלים.
אבל לפי הנראה אין זה מעיקר המדרש כלל, כי יש לשאול כ"ש, הרי לא היה
כתר על המנורה, ולפי הנ"ל היה ראוי להיות כתר על המנורה?
אלא ביאר מהר"ל מפראג, הגמור"ר יהודה ליוואי זצ"ל, שענין הכתר הוא
תכלית המדריגה והמעלה של בעל הכתר, וכל כתר מן אלו ג' כתרים - כתר
תורה, כתר כהונה, וכתר מלכות - יש לו תכלית וסוף כי עד כך בעל הכתר מגיע,
ולפיכך אפשר שיהיה כתר שמורה על ג' כתרים אלו. אבל כתר שם טוב אין
תכלית וסוף לכתר הזה כי הוא עולה למעלה ומתפשט לאין סוף כמו שיתבאר.
ממילא לפי"ז אין ראוי שיהיה כתר למנורה, שהוא מורה על שם טוב, רק
כתי "להעלות נר תמיד" - כי הכתר הזאת עולה למעלה למעלה תמיד, כי אין
סוף לכתר הזה. ולכן לא היה כתר במקדש מורה על כתר שם טוב, שא"כ היה
תכלית וגבול אל הכתר.

ואיב שמו מחית רוב בניו וקניניו על העץ תלית וגו' (שייך לפורים)
יש לפרש שהמן הרשע היתה לו רק שאיפה אחת - "ויבקש המן להשמיד את

והיהודים אשר בשושן ... ונח בחמשה עשר בו ועשה אותו יום משתה ושמחה

The *halachah* of celebrating "Shushan Purim" on the 15th day of Adar, in all walled cities in commemoration of the victory in the city of Shushan, is not specifically stated in the *Megillah*. Why, then, is it done?

R' Shlomo Halevi Alkabetz ZT"L, explains the historical sequence. The *sanhedrin* - high court, wanted to establish Purim as a holiday to celebrate the miracle of deliverance. Since the spontaneous celebration throughout the Empire took place on the 14th of Adar, Mordechai proclaimed that specific day as a festival. Shushan, however, had a miracle all its own and its original celebration was the 15th of Adar. Rather than limit the celebration of the 15th to Shushan - a city that could hardly be expected to remain Jewish for all time - he ordained that the day known as "Shushan Purim" - the 15th - should be celebrated in all cities which had walls around them, just like Shushan. The problem was that Jerusalem, at that time, lay in ruins, unwalled, and its status would be inferior to other walled cities, as it would be forced to celebrate Purim on the 14th day of Adar. To accord honor to Jerusalem and to *Eretz Yisroel*, the *sanhedrin* decreed that all cities that were walled "מימות יהושע בן נון" - "from the days of Yehoshua, son of Nun", would celebrate Purim on the 15th of Adar, thus including Jerusalem in the celebration.

הוא היה אומר.....

R' Moshe Leib of Sassov ZT"L would say:

"What is the difference between looking through a glass window and looking at a glass mirror? When you look through a window you see other people, but when you look at a mirror you see only yourself. The difference is that a silver lining blocks the view through the mirror."

R' Shamshon Raphael Hirsh ZT"L would say:

"Anger is contagious. By associating with a short-tempered person, one may also come to adopt his nature!"

R' Levi Yitzchok of Berditchev ZT"L would say:

"On Yom Kippur we afflict our bodies by fasting while on Purim we afflict our souls by drinking. Can there be a greater affliction than becoming drunk and losing one's power of discernment?"

THIS ISSUE SPONSORED BY MR AND MRS YAAKOV GLATTER

To sponsor or dedicate an issue call 845-362-4380 or E-Mail: TorahTavlin@aol.com

R' Shlomo Zalman shook off her suggestion and began to explain. "The *Torah* instructs the *Kohen Gadol* to wear a מעיל - a four cornered blue-wool garment adorned with an array of gold bells and small pomegranates, when he enters the *mishkan*. If, however, he dares enter the sanctuary without that bell adorned garment, he is subject to a decree of untimely death. The bells teach us all a great lesson. Upon entering the Holy of Holies, the *Kohen's* thoughts may become so focused on attaining the high level of spirituality that he may forget simple courtesy. Our sages explain that the *Torah* is teaching a moral lesson: one should announce himself before entering any room. The search for spirituality can never supersede simple etiquette."

R' Shlomo Zalman continued after a moment. "Forget the quest for the great spiritual *tikkun* and help your children rejoice in life. That will bring the greatest *tikkun* for your husband!"

TORAH GEMS

ושתי שרשרת זהב טהור מגבלות תעשה אתם וכו' (כח-יג)

According to *Chazal*, there are many symbolisms to be found in this *parsha*, as it enumerates many of the items that were used by the *kohanim* in the *mishkan*. There is a beautiful רמז - *hidden sign*, that is learned from this *posuk*, which teaches every individual the correct manner in which one should conduct his business affairs. Explains R' **Yisroel of Modzitz ZT"L**, there are two sources to insure a proper livelihood: 1. Being sure to always act in business with truth and trust, as *Chazal* say, "*Buy and sell in a trustworthy manner.*" 2. By not being absorbed in doing work all day. One should rather have a limit and set aside time to learn *Torah*. As *Chazal* say, "*Set times for learning Torah.*"

This, then, is the meaning of the *posuk*: "ושתי שרשרת" - "*And two chains*" - the two sources of obtaining a livelihood are, "זהב טהור" - "*pure gold*" - proper and pure conduct without violations. And what are the sources of this? "מגבלות תעשה אתם" - "*Make them at the edges*" - A person's occupation with his livelihood should have limits so that one is not absorbed in it and consumed by it, all day long.

And it should be with truth and trust. The first letters of the words "מגבלות תעשה אתם", spell out the word "אמת" - *truth*, and the letters of the word "אתם" - "*them*" are the same as "אמת".

כל היהודים" - ואח"כ אמר המן "וכל זה איננו שוה לי בכל עת אשר אני רואה את מרדכי היהודי יושב בשער המלך". ופירש הר"ר אליעזר פרידמאן שליט"א בס' שמהת יחזקאל, שכשיש לו לרשע שנאה כזאת אין לו במחשבתו רצון לשום ענין אחר. וכל מה שיש לו מרכושו וקניניו אינם שוים לו כלום כי כל מהותו כוספת רק לתאוותו זו, והוא מוכן לוותר על כל מה שיש לו אם בזה יהיה ביכלתו לקיים מחשבתו הרעה.

ומצינו רעיון כזה בענין האהבה, כמש"כ הרמב"ם בהל' תשובה (י-ג) וז"ל כיצד היא האהבה הראויה הוא שיאהב את ה', אהבה גדולה יתירה עזה מאד עד שתהא נפשו קשורה באהבת ה' ונמצא שוגה בה תמיד עכ"ל עיי"ש. וזהו ביאור הפייטן "רוב בניו וקניניו על העץ תלית", הרי היכן מצינו שנתלה המן עם קניניו? אלא כמו שנתבאר, שכיון שכל מהותו היתה מתמלאת במחשבה זאת להרוג את כל היהודים, זה היה עיקר קנינו שנשא בלבו תמיד, וכשתלו אותו על העץ, תלו גם את קניניו, כלומר מחשבותיו הרעות וחלומותיו הרעים, ומתו כל קניניו עמו.

מעשה אבות....סימן לבנים

פעמן זהב ורמון פעמן זהב ורמון על שולי המעיל סביב וגו' (כח-לד)

The story is told of a young widow who entered the study of R' **Shlomo Zalman Auerbach ZT"L**, in an obviously distraught state of mind. In addition to the loneliness and pain she experienced since the passing of her husband, a sense of urgency seemed to be all about her. She had recurring pangs of guilt: she wanted to do something spiritual to memorialize her dear husband. Perhaps, she suggested, she should establish a free loan fund or contribute books to the Yeshiva library. Or perhaps there was an act of spiritual self-improvement that she should perform. She continued on and on for some time, occasionally letting out small sighs and sobs as she continued to talk about her husband's untimely passing and the *tikkun* - upliftment, she felt she should do on his behalf.

R' Shlomo Zalman, in his unique and inimitable way, waited patiently until she finished and then instructed her to listen to his advice very carefully. "I understand your need to do something spiritual as a *tikkun* for your husband's soul. This is my advice to you. Go out and buy some toys for your children, take them to the park and enjoy life with them. This is a wonderful thing you can do for your late husband."

The woman, however, could not understand the meaning of the *Rov's* advice and once again, insisted that she would feel much better if there was something that she could do to memorialize her husband.